

O BOHU, KTORÝ VÍŤAZÍ

Žalm 25, 4 – 6:

Hospodin, daj mi poznať svoje cesty! Nauč ma kráčať po tvojich chodníkoch! Veď ma svojou pravdou a vyučuj ma, lebo ty si Boh mojej spásy, na teba čakám deň čo deň. Pamätaj, Hospodin, na svoje zľutovanie a milosť, ktoré trvajú od vekov. Amen.

Zjavenie Jána 12, 7 – 12:

⁷ Na nebi sa strhol boj. Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; aj drak a jeho anjeli bojovali. ⁸ No neobstáli a nebolo už pre nich miesto v nebi. ⁹ Veľký drak, starý had, ktorý sa volá diabol a satan, zvodca celého sveta, bol zvrhnutý na zem a s ním boli zvrhnutí aj jeho anjeli. ¹⁰ Nato som počul mohutný hlas z neba: „Teraz nastala spása a moc i kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Pomazaného, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ten, čo na nich dňom i nocou žaloval pred naším Bohom.“ ¹¹ Ale oni nad ním zvíťazili pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svoj život tak, aby sa zľakli smrti. ¹² Preto radujte sa, nebesia, aj vy, čo v nich bývate. Beda však zemi i moru, pretože diabol zostúpil k vám veľmi nazlostený, lebo vie, že má málo času.“

Radujte sa nebesá!

Vyzýva Zjavenie Jána v 12. kapitole!

Radujte sa všetci tí, ktorí na nich prebývate!

V tejto časti autor opisuje, ako Boh finálne a úplne zavládol na nebi, porazil toho, ktorý sa snažil uzurpovať Božiu vládu a vyhnal veľkého draka a starého hada preč, aby už nemohol siahnúť na nebeský trón. Na nebi je boj dokončený, začína vláda jeho Pomazaného.

Radujte sa nebesá!

Radujte sa všetci tí, ktorí na nich prebývate!

Kto sa však ešte úplne neraduje, je zem a more, pretože práve tam bol diabol zvrhnutý. A on, keďže vie, že toho času už naozaj nemá veľa, bude sa snažiť o to viac, presadiť svoju vládu aspoň tu medzi nami. Rozsievat' pochybnosti a žalovať, zvädzať. Odviesť nás od skutočnej pravdy. Pošťať nás proti Bohu, proti tomuto svetu, proti sebe navzájom. Rozšíriť nepriateľstvo, hnev, chaos, nepokoj, hriech a smrť.

Radujte sa nebesá...

Radujte sa nebesá a beda zemi a moru.

Túto skutočnosť si nepochybne uvedomujú aj tí, ktorým Ján píše, tých sedem zborov v Malej Ázii – na zemi ešte boj pokračuje. Zbory slabnú, sú sužované, skúšané, trápené, prenasledované, sú tak veľmi vysilené, že až niektoré z nich sa môžu zdať ako úplne mŕtve. Ale nielen zbory, ale celá zem je utrápená, preťažená a hľadá záchranu.

Z tých opisov, ktoré od Jána v tomto spise dostávame sa dozvedáme, že tá situácia vôbec nie je jednoduchá. Opisuje to, čo je aj známou ľudskou skúsenosťou – že v neľahkej dobe sa nádeje na vyslobodenie a záchranu často razom menia na iba ďalšie sklamanie, a z tých, v ktorých dúfali, sa stávajú iba ďalší panovníci, ktorých zaujímajú iba ich vlastné záujmy. Dobyvatelia, ktorí neprišli zachrániť, ale ukrojiť si kúsok sveta pre seba.

Zažívajú prenasledovanie a útoky, ľudia sa obracajú proti sebe navzájom, prichádzajú vojny.

A potom hlad, choroby,...

A nakoniec, ako to Zjavenie opisuje, sa proti ľuďom na zemi obracia aj samotná príroda. Tie kúsky zeme, ktoré dobývali a brali si pre seba, stromy, ktoré klčovali, rieky, ktoré znečisťovali, moria, ktoré zaplnili odpadkami, či zvieratá, ktoré utláčali – to všetko zrazu tiež bojuje späť. More aj rieky sa menia na krv, slnko spaľuje všetko na zemi, zvieratá povstávajú proti človeku.

A nie je to známe aj nám?

Keď sa príroda postaví proti nám? V Kalifornii, pri jednom z najväčších požiarov v histórii tejto krajiny, už zomrelo niekoľko desiatok ľudí a mnohí prišli o svoje domovy. Ale aj v našej oblasti – každoročné záplavy berú okrem materiálnych škôd aj ľudské životy.

Alebo keď tí, ktorí majú moc ju zneužívajú a panuje korupcia a agresia? A aby sme nehovorili len o slovenskej politike, môžeme sa napríklad pozrieť na vzor Srbska, v ktorom po kolapse stanice v Novom Sade zomrelo už 16 ľudí, pretože korupcia a seba obohatenie víťazia nad bezpečnosťou ostatných. Alebo aj naši susedia na

Ukrajine stále bojujú proti agresorovi, ktorý sa rozhodol, že si vezme, čo chce, bez ohľadu na spúšť, ktorú za sebou nechá, a bez ohľadu na životy, ktoré to bude stáť. Na školách sa strieľa, každú chvíľu sú nahlásené bomby a svet zmietajú kybernetická vojna.

Tak ako to opisuje aj Ján...

Svet sa nám rozpadá pod nohami a nebo nám padá na hlavu.

A ten hlavný dôvod prečo nám to znie tak povedome, je preto, lebo toto je skúsenosť, ktorú v určitej miere pozná asi každá jedna generácia. Naša neúcta k prírode a najmä k iným ľuďom, sa prejavuje zas a zas. Nemusíme teda vypočítavať, v ktorej dobe sa podľa Zjavenia Jána nachádzame, ale Písmo hovorí do našej situácie, pretože to je situácia sveta poznačeného hriechom.

Podobne aj v cirkvi – nestrácame prvotnú lásku a zapálenie pre Božie veci? Nepociťujeme aj my niekedy duchovnú chudobu? Alebo neohrozujú aj nás kompromisy či duchovná pýcha?

Radujú sa nebesá, ale čo my?

Či Boh nepočuje hlas tých, ktorí už nemajú silu a chýba im pokoj a láska? Či Boh nedbá na všetkých čo dňom i nocou k nemu volajú, Pane už príd? Kedy už bude tomu všetkému koniec? Čo so svetom?

A práve toto je bod, v ktorom nám Zjavenie Jána ponúka mimoriadne prenikavé evanjelium. Boh hovorí do situácie, v ktorej bol diabol zoslaný na zem a zúria tu rôzne deštruktívne sily. Neponúka však iba nejaké prázdne reči či otrepané frázy ako: "Ved' nie je to až také zlé... či všetko sa deje pre nejaký dôvod...."

Ale Boh v Zjavení ukazuje, že on veľmi dobre pozná našu situáciu, našu zlomenosť a utrpenie. Že on vie o tom, čo všetko sa okolo nás deje a že tu zúri zlo a nespravodlivosť. On to všetko vie a každý plač, každú prosbu uchováva pred svojim trónom.

Boh vie o našom trápení, a určite nášho pri nebeskej oslave víťazstva nad diablom nezabudol. Naopak... boj preňho pokračuje ďalej – iba sa presunul na zem. Aby

Božie víťazstvo bolo úplné, je potrebné, aby aj tu bolo zlo porazené a bol opäť obnovený pokoj, spravodlivosť a láska. Aby Božie kráľovstvo úplne zavládlo aj tu medzi nami.

Ešte nie je ten správny čas – nevieme prečo – ale ešte nenastala tá doba, keď sa toto všetko v plnosti stane aj na zemi. Avšak Ján je vo vízii povzbudený nádejou, že utrpenie, bolesť, a smrť – tie nie sú koncom. Že hoci svet sa zdá, že sa rozpadá, nebude obnovené len nebo, ale aj zem! Že hoci sa zdá, že teraz vládnu len tí, ktorí myslia na seba, iných zneužívajú, rozsieľajú nenávisť a nepokoj a žijú na úkor druhých, to nebude trvať večne, ale príde ten čas, na ktorý s túžbou čakáme, keď zavládne ten skutočný kráľ.

Hoci teraz okolo nás zúria mocnosti zla a smrti, nepatrí im finálne víťazstvo. A prekvapivo, ten očakávaný lev z kmeňa Dávidovho, o ktorom jeden zo starších v nebi v 5. kapitole Jánovi hovoril, ktorí má zvíťaziť, nebude iba ďalším agresorom, ale bude baránkom, ktorý bol prebodnutý.

To je dobrou zvestou dnešného biblického textu.

To je dôvodom, že hoci momentálne je to naozaj "beda zemi a beda moru", tým to nekončí. Už teraz sa môžeme radowať z toho, že tak ako Boh vyhral v nebi, tak zvíťazí aj tu. Že tá spása, ktorú aj dnešný text ohlasoval a vlada Pomazaného, to sa netýka iba neba, ale je záchranou aj pre nás.

Radujte sa, lebo v nebi zvíťazili nad diablom pre baránkovu krv ...

Spása, ktorú Boh prináša aj na zem, jeho víťazstvo a vlada, to sa deje skrze krv baránka Ježiša Krista. On je tým, ktorý osobne spoznal našu biedu, naše útrapy, videl na vlastné oči našu zlomenosť a na vlastnom tele ju pocítil. Pre jeho obeť už satan nemá nádej na víťazstvo. Ešte sa bude snažiť, ešte bude zúriť zloba okolo nás, ale už teraz môžeme vedieť, že už sú to iba posledné dozvuky pred nevyhnutnou porážkou. Príde deň, keď satan bude zviazaný aj na zemi a Boh osobne utrie ľuďom ich slzy.

Ten majestátny Boh, ktorý zo kapitol Zjavenia Jána sedel na svojom tróne, ktorý sa zdal – či sa nám zdá – tak ďaleko, obklopený celým svojim nebeským dvorom, vyjde

v ústrety všetkým utrápeným a unaveným a utrie im z líc ich slzy.

To je silný obraz. Je to obraz Boha, ktorý sa nám síce teraz zdá vzdialený a oddelený od nás, ale v skutočnosti počúva naše prosby a plní nimi nádoby pred svojim trónom. Je to obraz baránka, ktorý trpí spolu s nami, a to až na smrť. Je to Boh, ktorý utiera naše líca, keď plačeme, a naše srdcia plní novou radosťou.

To je Boh, ktorého Zjavenie Jána predstavuje.

Boh, ktorého niekedy necítíme v našich životoch, ktorí sa môže zdať tak ďaleko, ale pritom nás nikdy neopustil, a ani nenechal napospas. V celom tom chaose a v boji so zlom, Ján predstavuje Boha ako toho, ktorý vždy o tom vedel, počul naše volanie a nič sa z neho nestratilo. Videl naše slzy, a ani na tie nezabudol. A aj mená, všetkých tých ktorých sa zdá, že zlo a smrť porazili, ani jeden z nich sa nestratil, lebo všetci z nich majú svoje mená v knihe života.

A to je aj povzbudenie pre nás – že kedykoľvek sa cítime opustení, možno si neuvedomujeme Božiu prítomnosť vždy tak zjavne v

našich životoch – to je v poriadku. Lebo Boh, s nami aj tak je. A sľubuje, že napriek časným porážkam, jemu patrí finálne víťazstvo.

Nemáme preto milovať svoje životy tak veľmi, že stratíme zo zorného poľa to skutočne dôležité. Nemáme sa úzkostne báť o seba, ale môžeme dôverovať Bohu, že je v našom utrpení s nami.

A to nás má viesť k radosti a oslave Boha! Ale aj k tomu, aby sme nepoľavovali, nestrácali nádej a vieru. Aby sme nelámali nad svetom palicu a nedúfali v nejaký budúci útek do neba, ale aby sme už teraz aj my prispievali k obnove tejto zeme, k šíreniu jeho kráľovstva. Aby sme presadzovali jeho vôľu a šírili lásku ku všetkým ľuďom.

Lebo táto služba má zmysel.

Hoci sa môže niekedy zdať, že so zlom sa nedá zvíťaziť, baránok a jeho armáda prisľubujú, že to je inak. Že má zmysel bojovať, že má zmysel prinášať pokoj a požehnanie do tohto sveta. Lebo je to Boží svet. A on oňho nikdy neprestal bojovať.

Zjavenie Jána nám ponúka novú perspektívu na život okolo nás.

Áno, rekapituluje to, čo už asi vieme, že v našom svete vládne hriech a smrť, strach a nenávisť. Ukazuje nám svet taký aký je, bez akýchkoľvek prikrášlení alebo nadsadení.

Ukazuje svet poznačený zlobou, v ktorom sú unavení všetci – ľudia aj príroda. V ktorom možno aj samotná cirkev sa zdá, že občas melie z posledného. Ukazuje nám svet, tak ako nám ho ukazujú noviny. Skazený, pokrivený, zničený, unavený. Kde sa zdá, že zlo má vždy navrch.

Ale neostáva iba pri tom, ale zdôrazňuje aj tú nádej, tú dobrú správu, že ak je situácia takto biedna všade okolo nás, tak to znamená, že ešte nie je koniec. Ak vládne zlo a smrť, tak ešte nie je koniec. Lebo posledné slovo bude mať Boh. Tak ako na nebi diabol a jeho anjeli neobstáli, tak budú porazení aj tu na zemi a ani tu už viac nebude pre nich miesta. Tak ako počuli slová o spáse a zavládnutí Boha na nebi, tak aj my raz budeme počuť: "Teraz nastala spása a moc i kráľovstvo nášho Boha a vládla jeho pomazaného".

A presne za to sa aj v modlitbe Pánovej modlíme – ako v nebi, tak i na zemi.

Avšak nemáme sa za to iba modliť, ale aj konať tak, aby Božie kráľovstvo mohlo už na tento svet aspoň čiastočne prichádzať, aby zem mohla byť obnovovaná a či už príroda, ale aj samotné ľudstvo, mohlo byť uzdravované. Lebo to má zmysel. Lebo víťazstvo patrí Bohu.

Amen.

Mgr. Michaela Prihracki, PhD.

odborná asistentka

katedra Novej zmluvy

Evanjelická bohoslovecká fakulta

Univerzita Komenského v Bratislave

EVANJELICKÁ
BOHOSLOVECKÁ FAKULTA
Univerzita Komenského
v Bratislave

